

Αθήνα, 18-07-2016

ΑΠ: Γ/ΕΞ/4517/18-07-2016

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Ταχ. Δ/ση: ΚΗΦΙΣΙΑΣ 1-3
115 23 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ.: 210-6475600

FAX: 210-6475628

ΑΠΟΦΑΣΗ 38/2016

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνεδρίασε στην έδρα της στις 12-04-2016, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.00, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν οι Πέτρος Χριστόφορος, Πρόεδρος της Αρχής, Λεωνίδας Κοτσαλής, Αναστάσιος-Ιωάννης Μεταξάς, Δημήτριος Μπριόλας, και Πέτρος Τσαντίλας, τακτικά μέλη. Δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος, παρόλο που εκκλήθηκαν νομίμως εγγράφως οι Αντώνιος Συμβώνης και Παναγιώτης Ροντογιάννης, τακτικό και αναπληρωματικό μέλος, αντίστοιχα. Επίσης δεν παρέστη στη συγκεκριμένη υπόθεση ο Κωνσταντίνος Χριστοδούλου, λόγω έκτακτων διδακτικών του υποχρεώσεων. Κατόπιν εντολής του Προέδρου παρέστη και η Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του Διοικητικού-Οικονομικού Τμήματος, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη της τα παρακάτω:

Υποβλήθηκε στην Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα η με αρ. πρωτ. Γ/ΕΙΣ/2531/13.10.2003 καταγγελία-προσφυγή του Α και της συζύγου του Β, όπως συμπληρώθηκε μεταγενέστερα, η οποία στρέφεται κατά της εκδοτικής εταιρείας ΠΗΓΑΣΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΕ, στην ιδιοκτησία της οποίας ανήκει η εφημερίδα ΕΘΝΟΣ. Σύμφωνα με αυτή την προσφυγή-καταγγελία δημοσιεύτηκε, την ...-2003, στο ένθετο περιοδικό ... (τεύχος ... του περιοδικού ..., σελίδα ...) της εφημερίδας ΕΘΝΟΣ φωτογραφία του ανήλικου άρρενος τέκνου των προσφευγόντων, ως συνοδευτική άσχετου με το πρόσωπο του παιδιού αυτού δημοσιεύματος, το οποίο είχε τίτλο «...», χωρίς προηγούμενη ενημέρωση των γονέων του και, βεβαίως, χωρίς τη συναίνεσή τους. Οι προσφεύγοντες καταγγέλλουν ότι η ως άνω δημοσίευση συνιστά επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που αφορά ως υποκείμενο το ανήλικο τέκνο τους, η οποία έχει διενεργηθεί κατά παράβαση των διατάξεων του ν. 2472/1997 για την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Επίσης, ότι η σχετική φωτογραφία ετρηείτο, πριν την ως άνω δημοσίευσή της, καθώς και μετά από αυτήν, στα αρχεία της εφημερίδας ΕΘΝΟΣ και δεν έχει αποδοθεί στους προσφεύγοντες, οι οποίοι έχουν επανειλημμένα διατυπώσει σχετικό αίτημα προς τους υπευθύνους έκδοσης της εφημερίδας αυτής.

Με βάση τα προαναφερόμενα, κλήθηκε, με το υπ' αριθ. πρωτ. Γ/ΕΞ/8421/06.12.2006 έγγραφο της Αρχής, η καταγγελλόμενη εταιρεία ΠΗΓΑΣΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΕ, ως υπεύθυνος επεξεργασίας, όπως νομίμως εκπροσωπείται, σε ακρόαση ενώπιον της Ολομέλειας της Αρχής, την Πέμπτη 21.12.2006, οπότε και συζητήθηκε η ως άνω προσφυγή-καταγγελία. Κατά τη συζήτηση, η καταγγελλόμενη εταιρεία ΠΗΓΑΣΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΕ εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο της Ελένη Καρυοφύλλη και τη Γ, συντάκτρια της εφημερίδας ΕΘΝΟΣ, οι οποίες αφού ανέπτυξαν τους σχετικούς ισχυρισμούς της εν λόγω εταιρείας και απάντησαν στις ερωτήσεις, που τους τέθηκαν, ζήτησαν και έλαβαν προθεσμία (έως 16.01.2007) προκειμένου να υποβληθεί στην Αρχή υπόμνημα για την πληρέστερη ανάπτυξη των ισχυρισμών της εν λόγω εταιρείας. Το υπόμνημα αυτό υποβλήθηκε εμπροθέσμως στη Αρχή, με το υπ' αριθ. Γ/ΕΙΣ/284/16.01.2007 έγγραφο. Ακολούθως, εκδόθηκε η υπ' αρ. 4/2008 απόφαση της Αρχής σύμφωνα με την οποία, η κρινόμενη δημοσίευση στο ένθετο περιοδικό ... της εφημερίδας ΕΘΝΟΣ, ιδιοκτησίας της εκδοτικής εταιρείας ΠΗΓΑΣΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΕ, της επίμαχης φωτογραφίας, που

αφορά ως υποκείμενο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα το ανήλικο άρρεν τέκνο των προσφευγόντων αντιβαίνει στις επιταγές ιδίως των διατάξεων των άρθρων 9^Α, 2 παρ. 1, 25, και 106 παρ. 2 του Συντάγματος, 8 της ΕΣΔΑ, 16 της Διεθνούς Συμβάσεως για τα Δικαιώματα του Παιδιού, η οποία κυρώθηκε με το ν. 2101/1992 και 57 ΑΚ, καθώς και 2, 7, 4 παρ. 1, 11, 12 και 13 του ν. 2472/1997. Επομένως, είναι παράνομη η κρινόμενη επεξεργασία αυτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και η σύσταση και λειτουργία του σχετικού αρχείου. Συνεπώς, η Αρχή επιβάλλει στην εκδοτική εταιρεία ΠΗΓΑΣΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΕ, ως υπεύθυνο επεξεργασίας, για τις διαπιστωθείσες παραβιάσεις των προαναφερόμενων διατάξεων για την προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων του προσωπικού χαρακτήρα, πρόστιμο ποσού εκατό χιλιάδων (100.000,00) ευρώ. Υποχρεώνει, επίσης, την εκδοτική εταιρεία ΠΗΓΑΣΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΕ, ως υπεύθυνο επεξεργασίας, να επιστρέψει τα σχετικά δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των υποκειμένων τους, τα οποία έχουν τύχει παράνομης επεξεργασίας και παρανόμως τηρούνται στα αρχεία της εταιρείας αυτής, στους προσφεύγοντες. Στη συνέχεια με την υπ' αριθμ. 120/2011 απόφασή της η Αρχή ανακάλεσε την υπ' αριθμ. 4/2008 απόφαση της για το λόγο ότι έλαβε μέρος ως εισηγητής ελεγκτής της Αρχής και η προαναφερόμενη προσφυγή – καταγγελία των Α και Β εισήχθη εκ νέου προς συζήτηση ενώπιον της Ολομέλειας της Αρχής.

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 19 και 21 του ν. 2472/1997, του άρθρου 6 του Κανονισμού Λειτουργίας της Αρχής και του άρθρου 14 παρ. 10 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (που κυρώθηκε με το ν. 2690/1999) κλήθηκαν – αντίστοιχα, με τα υπ' αριθ. πρωτ. Γ/ΕΞ8339/12.12.2011 και Γ/ΕΞ/8342/12.12.2011 έγγραφα της Αρχής– οι προσφεύγοντες Α και Β, καθώς και οι καταγγελλόμενη εταιρεία ΠΗΓΑΣΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΕ, ως υπεύθυνος επεξεργασίας, όπως νομίμως εκπροσωπείται, να παραστούν ενώπιον της Ολομέλειας της Αρχής την Πέμπτη, 22.12.2011 και ώρα 10.00 π.μ. για την εκ νέου συζήτηση της εν λόγω προσφυγής-καταγγελίας.

Κατά τη συνεδρίαση αυτή παρέστησαν ο προσφεύγων Α και η Ελένη Καρυοφύλλη, πληρεξούσια δικηγόρος της εταιρείας ΠΗΓΑΣΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΕ, οι οποίοι εξέθεσαν τους ισχυρισμούς τους και απάντησαν στις ερωτήσεις που τους τέθηκαν. Οι νόμιμοι εκπρόσωποι της εταιρείας ΠΗΓΑΣΟΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΑΕ ζήτησαν και έλαβαν προθεσμία για την υποβολή υπομνήματος για την πληρέστερη ανάπτυξη των ισχυρισμών τους. Το υπόμνημα αυτό κατατέθηκε με αρ. πρωτ.

Γ/ΕΙΣ/8713/29.12.2011.

Όλες οι σχετικές υποθέσεις που αφορούν σε δημοσιεύματα εφημερίδων και εκπομπές τηλεοπτικών σταθμών συνεζητήθησαν κατά τις συνεδριάσεις της 22.03.2012, 05.04.2012, 26.04.2012 και 10.05.2012 και επιπλέον η συγκεκριμένη υπόθεση επανεφέρθη προς συζήτηση στις 29-03-2016, όπου ανεβλήθη, λόγω του προχωρημένου της ώρας και κατά τη συνεδρίαση στις 12-04-2016 με βάση το άρθρο 15 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, ο οποίος εφαρμόζεται και στις συνεδριάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 7 του ν. 3051/2002, όπως ισχύει. Το μετέχον στις συνεδριάσεις νέο μέλος της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Πέτρος Τσαντίλας ενημερώθηκε για τα στοιχεία του φακέλου και τα διαμειφθέντα κατά τις προηγούμενες συνεδριάσεις.

Η Αρχή

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Επειδή, το άρθρο 4 παρ. 1 του από 22.11.1984 7^{ου} Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), που κυρώθηκε και ενσωματώθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με το ν. 1705/1987 (ΦΕΚ Α' 89), προβλέπει ότι: «Κανένας δεν μπορεί να διωχθεί ή καταδικασθεί ποινικά από τα δικαστήρια του ίδιου του Κράτους για μια παράβαση για την οποία ήδη αθώωθηκε ή καταδικάσθηκε με αμετάκλητη απόφαση σύμφωνα με το νόμο και την ποινική δικονομία του Κράτους αυτού». Η ρητή αυτή κατοχύρωση της γενικής αρχής του δικαίου *ne bis in idem* έχει εξειδικευθεί από τη νομολογία του ΕΔΔΑ, σύμφωνα με την οποία η έννοια της «ποινικής διώξεως ή καταδίκης» στο άρθρο 4 παρ. 1 του προαναφερόμενου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ είναι αντίστοιχη της έννοιας της «κατηγορίας ποινικής φύσεως» του άρθρου 6 παρ. 1 ΕΣΔΑ και για την υπαγωγή στην έννοια αυτή ισχύουν τρία κριτήρια, γνωστά ως «κριτήρια Engel»¹. Η Αρχή,

---

¹ Ήτοι: α) το αν η σχετική νομοθεσία ανήκει στην ύλη του εθνικού ποινικού δικαίου, β) η φύση της παραβάσεως και γ) η φύση και ο βαθμός σοβαρότητας της κυρώσεως που κινδυνεύει να υποστεί ο ενδιαφερόμενος, βλ. απόφαση ΕΔΔΑ από 08.07.1976, Engel και λοιποί Κάτω Χωρών (αρ. προσφ. 5100/71, 5101/71, 5102/71, 5354/72, 5307/72), σκ. 82-85. Σύμφωνα με τα κριτήρια αυτά, έχει κριθεί ότι μπορούν να ενταχθούν στις ποινικής φύσεως και διοικητικές κυρώσεις π.χ. οι διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται στο ελληνικό δίκαιο για τελωνειακές παραβάσεις, βλ. απόφαση ΕΔΔΑ από 27.09.2009, Σταυρόπουλος κατά Ελλάδος (αρ. προσφ. 35522/04) σκ. 39-40. Βλ. και αποφάσεις ΕΔΔΑ από 10.02.2009, Zolotukhin κατά Ρωσίας (αρ. προσφ. 14939/03) σκ. 52-56, 82-84 και ΕΔΔΑ από 16.06.2009, Ruotsalainen κατά Φιλανδίας (αρ. προσφ. 13079/03), σκ. 49 επ., και αποφάσεις της Αρχής

δοθέντος του εκ του Συντάγματος αποδιδόμενου σε αυτήν ρόλου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 9^Α και 101 του Συντάγματος, που προστατεύει ατομικό δικαίωμα, το οποίο κατοχυρώνεται στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, όπως ενσωματώθηκε στη Συνθήκη της Λισσαβόνας στο δεύτερο κεφάλαιο περί ελευθερίας (άρθρο 8)², και τέθηκε σε ισχύ την 1^η Δεκεμβρίου 2009, δέχεται ότι το δικαίωμα στην προστασία των προσωπικών δεδομένων προστατεύεται ισότιμα με τα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις αρχές των διεθνών συμβάσεων. Ενόψει των ανωτέρω, η Αρχή λαμβάνει υπόψη της τα κριθέντα από αμετάκλητη δικαστική απόφαση ποινικού δικαστηρίου και συγκεκριμένα δεσμεύεται από το δεδουλευμένο της ποινικής καταδικαστικής απόφασης και σέβεται το τεκμήριο της αθωότητας του κρινομένου προσώπου, δεν δεσμεύεται όμως να κρίνει άλλες πτυχές παραβάσεων του ν. 2472/1997, οι οποίες δεν συνδέονται αρρήκτως ή κινούνται ανεξαρτήτως από τα κριθέντα με την απόφαση του ποινικού Δικαστηρίου.

Εξ ετέρου, σύμφωνα με την παράγραφο 9 του άρθρου 22 ν. 2472/1997 το οποίο τυποποιεί ως ποινικά αδικήματα ορισμένες περιπτώσεις παραβίασης των διατάξεων του ν. 2472/1997, «για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, αν υπεύθυνος επεξεργασίας δεν είναι φυσικό πρόσωπο, ευθύνεται ο εκπρόσωπος του νομικού προσώπου ή ο επικεφαλής της δημόσιας αρχής ή υπηρεσίας ή οργανισμού αν ασκεί και ουσιαστικά τη διοίκηση ή διεύθυνση αυτών.». Με τη διάταξη αυτή ορίζεται δηλαδή το ποινικώς υπεύθυνο φυσικό πρόσωπο για τα ποινικά αδικήματα του άρθρου 22 ν. 2472/1997 στις περιπτώσεις κατά τις οποίες υπεύθυνος επεξεργασίας είναι νομικό πρόσωπο.

Επειδή με την υπ' αρ. .../2005 απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών οι Δ και Ε, με την ιδιότητα των διευθυντών σύνταξης και η Γ, ως συντάκτρια του εβδομαδιαίου ένθετου περιοδικού με τίτλο ... της Εφημερίδας ΕΘΝΟΣ, καταδικάστηκαν σε φυλάκιση πέντε μηνών και ηθική βλάβη διότι από κοινού και με όργανο τον Τύπο προσέβαλαν την τιμή και την υπόληψη του ανήλικου υιού των καταγγελλόντων Α και Β, ως και των καταγγελλόντων με το να δημοσιεύσουν φωτογραφία του τέκνου τους στο ένθετο του ως άνω περιοδικού της εφημερίδας ΕΘΝΟΣ στο τεύχος ... της ...-2003 σελ. ... κάτω από το άρθρο με τίτλο «...»,

---

ιδίως 8/2013, 122/2012. Πρβλ όμως και αποφάσεις ΕΔΔΑ από 13.07.2010 Tendam κατά Ισπανίας (αρ. προσφ. 25720/05) σκ. 37 και ΕΔΔΑ από 27.09.2011 Hardo κατά Κροατίας (αρ. προσφ. 23272/07), σκ. 54, καθώς και αποφάσεις ΣτΕ 486/2014, ΣτΕ 12/2014, ΣτΕ 2957/2013, ΣτΕ 4162/2012, ΣτΕ 2067/2011 και ΣτΕ Ολ 990/2004 και απόφαση ΔΕΕ από 26.02.2013, Aklagaren κατά Hans Akerberg Fransson (υπόθεση C-617/10) σκ. 34 επ.

² Βλ. Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, C-306/17.12.2007

δηλαδή η ποινική καταδίκη των εγκαλουμένων αφορούσε σε αυτά τα πραγματικά περιστατικά, στα οποία αναφέρεται και η υποβληθείσα στην Αρχή καταγγελία. Οι καταδικασθέντες άσκησαν έφεση κατά της πρωτόδικης καταδικαστικής απόφασης.

Στο μεταξύ εξεδόθη ο ν. 3346/2005, στο άρθρο 31 του οποίου αναφέρονται τα εξής: «1. Παραγράφεται το αξιόποινο και παύει η δίωξη των ακόλουθων αξιόποινων πράξεων, που έχουν τελεσθεί μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος, με εξαίρεση τις πράξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 5: α) των πταισμάτων και β) υφ' όρον των πλημμελημάτων, κατά των οποίων ο νόμος απειλεί ποινή φυλάκισης μέχρι ένα έτος ή χρηματική ποινή ή και τις δύο ποινές. Στην περίπτωση αυτή αν ο υπαίτιος υποπέσει μέσα σε ένα έτος από τη δημοσίευση του νόμου τούτου σε νέα από δόλο αξιόποινη πράξη κακουργήματος ή πλημμελήματος και καταδικαστεί αμετάκλητα οποτεδήποτε σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των δύο μηνών ή σε χρηματική ποινή τουλάχιστον εκατόν πενήντα (150) ευρώ συνεχίζεται κατ' αυτού η παυθείσα ποινική δίωξη.

2. Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1 στοιχ. β' και 2 δεν υπολογίζεται στο, σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις, χρόνο παραγραφής του αξιόποινου της πρώτης πράξης ο ενδιάμεσος χρόνος από την παύση της δίωξης αυτής μέχρι την αμετάκλητη καταδίκη για τη νέα πράξη.

3. Οι δικογραφίες που αφορούν στα κατά τις προηγούμενες παραγράφους εγκλήματα, τίθενται στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου εισαγγελέα ή δημόσιου κατηγορού. Για την τύχη των πειστηρίων, επί μεν πλημμελημάτων αποφαινεται αμετάκλητα το συμβούλιο πλημμελειοδικών, επί πταισμάτων δε ο αρμόδιος πταισματοδίκης.

4. Οι σύμφωνα με το Αστικό Δίκαιο, συνέπειες των πράξεων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, δεν θίγονται από την προβλεπόμενη παραγραφή και παύση της δίωξής τους».

Όπως συνάγεται από την γραμματική διατύπωση της παρ. 4 και το σκοπό της ρύθμισης του άρθρου 31 του ν. 3346/2005 κάθε άλλη συνέπεια οποιασδήποτε φύσης ποινικής ή διοικητικής, ή όποια απορρέει από τις πράξεις, δηλαδή τα πραγματικά περιστατικά τα οποία αποτέλεσαν τη βάση της πρωτόδικης ποινικής καταδίκης ή της ποινικής διώξεως, αίρονται για το μέλλον από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, υπό τον όρο ότι ο υπαίτιος δεν θα υποπέσει στην τέλεση οποιασδήποτε αξιόποινης πράξης κακουργήματος ή πλημμελήματος και καταδικασθεί αμετάκλητα σε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη των δύο μηνών ή χρηματική ποινή των

150 ευρώ. Εκ τούτου έπεται ότι, από τη δημοσίευση του ν. 3346/2005, δεν δύναται να διαπιστωθεί και επιβληθεί οποιαδήποτε διοικητική κύρωση για τα αυτά πραγματικά περιστατικά τα οποία αποτέλεσαν τη βάση ποινικής καταδίκης σε πρώτο βαθμό ή γενικά ποινικής διώξεως και η Αρχή δεν δύναται πλέον για τα αυτά πραγματικά περιστατικά να ασκήσει την κυρωτική της αρμοδιότητα. Συνεπώς στη συγκεκριμένη περίπτωση, όπου οι καταδικασθέντες υπεύθυνοι του ανωτέρω περιοδικού και η συντάκτρια του ένθετου καταδικάστηκαν πρωτοδίκως σε ποινή φυλάκισης 5 μηνών και ηθική βλάβη των καταγγελλόντων και επί της εφέσεως την οποία άσκησαν εξεδόθη, κατ' εφαρμογή του άρθρ. 31 του ν. 3346/2005, η υπ' αριθμ. .../2005 απόφαση του Εφετείου Αθηνών (Ποινικό Τμήμα) με την οποία έγιναν δεκτές οι εφέσεις των καταδικασθέντων και έπαυσε η ποινική τους δίωξη, κατά την κρατήσασα γνώμη, δεν τίθεται θέμα ασκήσεως της κυρωτικής αρμοδιότητας της Αρχής, εφόσον, κατά τη ρητή πρόβλεψη του άρθρ. 31 παρ. 4 του ν. 3346/2005, μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού διατηρήθηκαν μόνον οι αστικές συνέπειες των πραγματικών περιστατικών τα οποία συνιστούσαν την αντικειμενική υπόσταση του ποινικού αδικήματος για το οποίο ασκήθηκε η ποινική δίωξη. Αν και κατά τη γνώμη ενός μέλους της Αρχής οι διοικητικές συνέπειες της παραβάσεως έχουν διατηρηθεί και είναι δυνατή η άσκηση της κυρωτικής αρμοδιότητας της Αρχής γιατί δεν αρκεί η συναγόμενη από τη διατύπωση ερμηνεία, αλλά οι διοικητικές συνέπειες θα έπρεπε να αναφέρονται ρητώς στην παρ. 4 του άρθρ. 31 του ν. 3346/2005.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Αρχή διαπιστώνει ότι για τα αυτά πραγματικά περιστατικά έχουν υπαχθεί στη ρύθμιση του άρθρ. 31 παρ. 4 του ν. 3346/2005 οι νόμιμοι εκπρόσωποι του περιοδικού και ως εκ τούτου δεν δύναται να τεθεί θέμα ασκήσεως εκ μέρους της Αρχής της κυρωτικής της αρμοδιότητας.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Πέτρος Χριστόφορος

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου